

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 232.872 van 10 november 2015  
in de zaak A. 211.278/X-15.651.**

- In zake :
1. Jan DEKENS  
woonplaats kiezend te 1741 Ternat  
Doelstraat 55
  2. Freddy DEKENS  
woonplaats kiezend te 1700 Dilbeek  
Bodegemstraat 55

tegen :

1. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Michel van Dievoet  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Wolstraat 56  
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het VLAAMSE GEWEST  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Marc Van Bever  
kantoor houdend te 1850 Grimbergen  
Pastoor Wouterstraat 32/7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 8 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van :
  - a) het besluit van de provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant van 4 juni 2013 houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Weekendverblijven, campings en residentiële woonwagenterreinen – fase 2” en
  - b) het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 8 oktober 2013 houdende de goedkeuring van het voornoemde provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan,

in zoverre deze besluiten het deelplan nr. 4 “Frans De Wolfstraat te Lennik” betreffen.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 mei 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Jan Dekens en Freddy Dekens, die in persoon verschijnen, advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Jessica Hennioui, die *loco* advocaat Marc Van Bever verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Verzoekers zijn eigenaars van een terrein gelegen aan de Frans De Wolfstraat te Lennik (hierna: verzoekers' terrein). De laatstgenoemde straat mondt in het zuiden uit op de Ninoofsesteenweg.

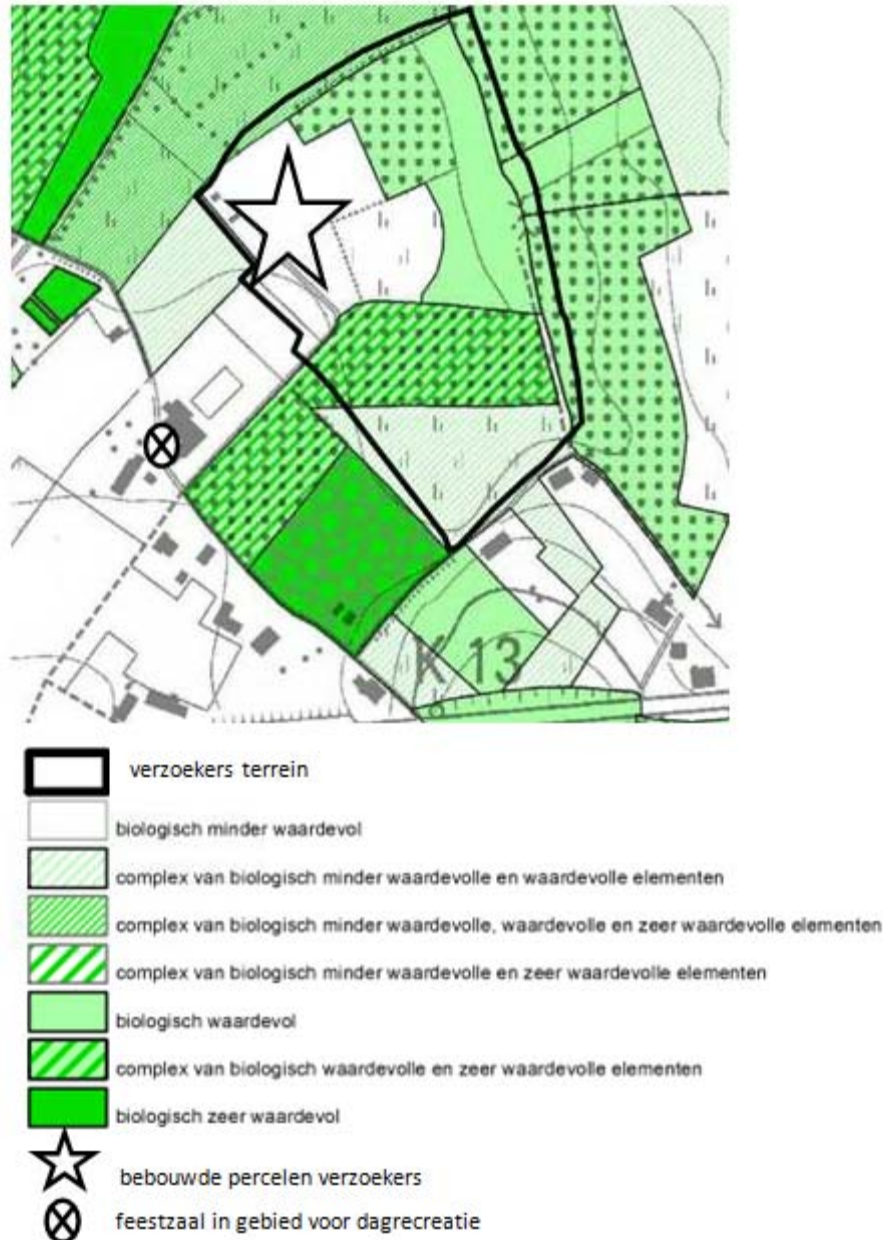
Het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bestemt verzoekers' terrein voor het overgrote deel tot gebied voor verblijfsrecreatie. Een strook aan de noordwestelijke zijde van verzoekers' terrein is opgenomen in een door hetzelfde gewestplan voorzien gebied voor dagrecreatie. Binnen het laatstgenoemde gebied bevindt zich ten zuidwesten van verzoekers' terrein een perceel met daarop een feestzaal (hierna: het perceel met de feestzaal).

In de westelijke hoek van verzoekers terrein zijn een aantal percelen bebouwd met in totaal tien huisjes en een chalet (hierna: verzoekers' bebouwde percelen).

3.2. Uit de biologische waarderingskaart blijkt dat er zich op het merendeel van de percelen van verzoekers' terrein biologisch (zeer) waardevolle elementen bevinden. Enkel verzoekers' bebouwde percelen zijn biologisch minder waardevol.

Alle gebieden die verzoekers' bebouwde percelen omringen bevatten, op het perceel met de feestzaal na, biologisch (zeer) waardevolle elementen.

Ter verduidelijking is hierna een schematische weergave van de plaatselijke toestand opgenomen.



4. In 2012 neemt de provincie Vlaams-Brabant het initiatief om een provinciaal uitvoeringsplan “Weekendverblijven, campings en residentiële woonwagenterreinen” (hierna: het PRUP) op te maken.

In het voorontwerp van PRUP wordt verzoekers terrein aangemerkt als de cluster “Frans de Wolfstraat” waarvoor de herbestemming tot natuurgebied wordt voorzien.

5. Op 28 maart 2012 en 2 april 2012 wordt een plenaire vergadering georganiseerd met betrekking tot het voorontwerp van het PRUP.

6. Er wordt door het provinciebestuur een verzoek tot ontheffing van de plicht tot opmaak van een plan-milieueffectenrapport ingediend bij de dienst milieueffectrapportage van het Vlaamse Gewest, die met een schrijven van 6 augustus 2012 meedeelt dat de opmaak van een plan-milieueffectenrapport niet noodzakelijk is.

7. Op 18 september 2012 stelt de provincieraad van Vlaams-Brabant het ontwerp van het PRUP voorlopig vast.

Binnen de deelruimte West bestemt het deelplan nr. 4 “Frans De Wolfstraat te Lennik” verzoekers terrein tot natuurgebied.

8. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp van PRUP, georganiseerd van 19 oktober 2012 tot 18 december 2012, dienen onder meer verzoekers een bezwaarschrift in, waarin zij vragen hun bebouwde percelen samen met het perceel met de feestzaal te herbestemmen tot een “zone ecologisch wonen” of uit het ontwerp te sluiten.

9. De provinciale commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Procoro) brengt op 25 maart 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit over het plandossier. Met betrekking tot het bezwaarschrift van verzoekers stelt de Procoro het volgende:

“3.15.1 Bezwaar tegen de afbakening van het plangebied

Dit bezwaar wordt geformuleerd in volgende bezwaarschriften: 90

Deze bezwaren en de aangehaalde argumenten worden in wat volgt behandeld.

Samenvatting

In de huidige situatie zijn er reeds natuurwaarden omdat een deel van de verblijfsrecreatieve zone niet aangesneden is en omdat het gebruik van de huisjes en het chalet slechts een lage dynamiek veroorzaken.

Het PRUP in een groter geheel evalueren (verbinding tussen natuurgebieden aan weerszijden van de Ninoofsesteenweg, + dagrecreatief gebied + landbouwgebied langs [de] Ninoofsesteenweg meenemen.

Het PRUP streeft niet naar een evenwicht tussen de bestaande structuur en omgeving en de ecologische opwaardering.

#### Bespreking

De globale benadering, waarbij een ruimer gebied wordt bekeken, is gebruikt bij de ruimtelijke afweging van het ontwikkelingsperspectief. De beslissing tot ontwikkelingsperspectief is gebaseerd op een gewogen afweging waarbij zowel ruimtelijke, juridische als maatschappelijke elementen bekeken worden. Uit de afweging in de algemene toelichtingsnota blijkt dat de eerder geïsoleerde ligging in de open ruimte in combinatie met de potenties voor het versterken van de natuurwaarden en het herstellen en versterken van de samenhang binnen de natuurlijke structuur de doorslaggevende argumenten zijn om te kiezen voor een herbestemming tot natuurgebied. Uit de ruimtelijke analyse blijkt dat het mee herbestemmen van het met weekendhuisjes bebouwde deel het versterken van de natuurlijke structuur en samenhang krachtiger maakt.

De PROCORO acht daarbij de stelling dat de huidige inrichting en het huidige gebruik van de huisjes (lees de permanente bewoning) laagdynamisch zijn en de natuur weinig of niet beïnvloeden, niet aangetoond. Bovendien blijkt uit ecosysteemkwetsbaarheidskaarten dat de aangrenzende zones (met uitzondering van het gedeelte bestemd voor dagrecreatie) kwetsbaar tot soms zeer kwetsbaar zijn voor ecotoopverlies.

Het provinciaal RUP uitbreiden met de zone voor dagrecreatie en een deel landbouwgebied valt buiten de doestellingen van dit PRUP en ook buiten de bevoegdheid van de provincie. Het PRUP moet zich beperken tot de bestaande cluster weekendverblijven en de aangrenzende gebieden voor verblijfsrecreatie.

#### 3.15.2 Bezwaar tegen de bestemming natuurgebied

Dit bezwaar wordt geformuleerd in volgende bezwaarschriften: 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90

Deze bezwaren en de aangehaalde argumenten worden in wat volgt behandeld.

#### Samenvatting

Verwijzing naar het negatieve advies van de gemeenteraad.

#### Bespreking

Voor alle argumenten in verband met het negatieve advies van de gemeenteraad, verwijzen we naar de behandeling van dit advies.

#### Samenvatting

De huurovereenkomsten voldoen aan de bepalingen van de Vlaamse Wooncode

Alle nutsvoorzieningen zijn aanwezig

De woningen zijn goed bereikbaar

De site is milieuvriendelijk aangelegd

De bewoning is beperkt, de milieuhinder onbestaande

#### Bespreking

De beslissing tot ontwikkelingsperspectief is gebaseerd op een gewogen afweging waarbij zowel ruimtelijke, juridische als maatschappelijke elementen bekeken worden. Uit de afweging in de algemene toelichtingsnota blijkt dat de eerder geïsoleerde ligging in de open ruimte in combinatie met de potenties voor het versterken van de natuurwaarden en het herstellen en versterken van de samenhang binnen de natuurlijke

structuur de doorslaggevende argumenten zijn om te kiezen voor een herbestemming tot natuurgebied. Uit de ruimtelijke analyse blijkt dat het mee herbestemmen van het met weekendhuisjes bebouwde deel het versterken van de natuurlijke structuur en samenhang krachtiger maakt. Aspecten als de aard van de bestaande huurovereenkomsten en nutsvoorzieningen zijn geen criteria bij de afweging.

De bereikbaarheid en de huidige ruimtelijke kenmerken van de site werden wel mee in overweging genomen bij de afweging. Zoals uit de toelichting[snota] blijkt, hebben bij de weging de kwaliteiten en [de] potenties van de open ruimte structuur echter een groter gewicht gekregen. De in de toelichtingsnota aangehaalde argumenten onderbouwen dit op voldoende wijze.

De PROCORO acht daarbij de stelling dat de huidige inrichting en het huidige gebruik van de huisjes (lees de permanente bewoning) laagdynamisch zijn en de natuur weinig of niet beïnvloeden, niet aangetoond. Bovendien blijkt uit ecosysteemkwetsbaarheidskaarten dat de aangrenzende zones (met uitzondering van het gedeelte bestemd voor dagrecreatie) kwetsbaar tot soms zeer kwetsbaar zijn voor ecotoopverlies.”

10. Bij besluit van 4 juni 2013 stelt de provincieraad het PRUP definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit waarin in de aanhef het volgende wordt gesteld:

“Overwegende dat de provincie bevoegd is voor het ontwikkelen van een visie op de clusters van weekendverblijven.”

Voor verzoekers terrein wijzigt er niets ten opzichte van het ontwerpplan (randnr. 7).

11. Op 8 oktober 2013 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP goed. Dit is het tweede bestreden besluit. Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 november 2013.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Tweede middel*

###### *Standpunt van verzoekers*

12.1. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 2.2.1, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), wegens “bevoegdheidsoverschrijding”.

12.2. Verzoekers betogen dat uit geen enkel stuk blijkt dat de provincie de instemming van de Vlaamse regering heeft gekregen om een planinitiatief te nemen om deze verblijfrecreatieve zone te kunnen herbestemmen als natuurgebied als een schakel in natuurverbindingsgebieden. Verzoekers stellen dat de afbakening van de natuurlijke structuur een bevoegdheid is van het Vlaamse Gewest. Verzoekers erkennen dat de provincie initiatieven kan nemen om delen in deze natuurlijke structuur af te bakenen en te integreren. Evenwel dient dan de instemming tot delegatie door de Vlaamse regering schriftelijk gegeven te worden. Verzoekers besluiten dat in het onderhavige plandossier deze delegatie uit geen enkel publiek toegankelijk stuk blijkt.

13. In hun memorie van wederantwoord benadrukken verzoekers dat, overeenkomstig het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV), eerst het Vlaamse Gewest de grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en natuurverwevingsgebieden van natuurlijke structuur moet afbakenen. Pas daarna kan de provincie, volgens de door het Vlaamse Gewest te geven instructies, natuurverbindingsgebieden afbakenen voor zover de verbindende functie niet door een ander onderdeel van de natuurlijke structuur kan worden verzekerd.

In het onderhavige plandossier heeft de provincie volgens verzoekers een voorafname gedaan op de afbakening in de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen van de landbouw-, natuur- en bosgebieden.

14. In hun laatste memorie benadrukken verzoekers dat de reconversie van een zone voor verblijfsrecreatie onnodig is voor het oplossen van de problematiek van het permanent wonen vermits in dergelijke zone permanent wonen niet toegelaten is. Verzoekers menen dan ook dat de bestemming natuurkerngebied als hoofdfunctie het beoogde doel van het PRUP, meer bepaald het oplossen van de problematiek van het permanent wonen, significant overschrijdt. Deze overschrijding kan ook niet goedge maakt worden door te verwijzen naar het RSV vermits in toepassing van het RSV de provincie enkel natuur als een ondergeschikte functie kan afbakenen.

### *Beoordeling*

15. Zoals bevestigd wordt in de aanhef van het eerste bestreden besluit (randnr. 10) steunt het bestreden PRUP op het als volgt luidende artikel 5.4.2, eerste lid, VCRO:

“De voor de planopmaak bevoegde bestuursniveaus onderzoeken of planologische oplossingen kunnen worden geboden voor bestaande knelpunten op het vlak van de ruimtelijke inplanting en de permanente bewoning van weekendverblijven. Deze onderzoeken worden uiterlijk op 30 april 2012 afgerond. De ruimtelijke uitvoeringsplannen die gevolg geven aan het door deze onderzoeken vooropgestelde oplossingskader, worden uiterlijk op 30 april 2015 definitief vastgesteld.”

Anders dan verzoekers in hun laatste memorie aannemen beoogt het bestreden deelplan niet het oplossen van de problematiek van het permanent wonen. Het bestreden deelplan beoogt een knelpunt op het vlak van de ruimtelijke inplanting van weekendverblijven op te lossen, en kan aldus grondslag vinden in het voormelde artikel 5.4.2, eerste lid, VCRO.

16. Verzoekers gaan voorbij aan de laatstgenoemde decretale bepaling en beroepen zich op de als volgt luidende richtinggevende bepaling van het RSV:

“De grote eenheden natuur en grote eenheden natuur in ontwikkeling, natuurverwevings-, bos- en bosuitbreidingsgebieden worden afgebakend in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. De afbakening in ruimtelijke uitvoeringsplannen vindt plaats op initiatief van ruimtelijke ordening in

samenwerking met de voor natuur, landbouw en bos bevoegde overheidssectoren en in overleg met de provinciale en gemeentelijke overheden.

De natuurverbindingsgebieden worden in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen afgebakend in functie van de door het Vlaams Gewest afgebakende grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en natuurverwevingsgebieden en aan de hand van richtlijnen, opgesteld op Vlaams niveau.”

De hiervoor geciteerde richtinggevende bepaling van het RSV bevat in hoofde van het Vlaamse Gewest een principiële verplichting om bepaalde groengebieden af te bakenen en in hoofde van de provincies een principiële verplichting om natuurverbindingsgebieden af te bakenen. Deze richtinggevende bepaling belet de provincies niet om, los daarvan, in de uitvoeringsplannen, die zij binnen de door de VCRO verleende rechtsgrond vaststellen, een gebied tot groene zone te herbestemmen. Bijgevolg kon de provincie, zonder in strijd te komen met de laatstgenoemde bepaling, op grond van artikel 5.4.2 VCRO een recreatiezone van het gewestplan herbestemmen tot groene zone.

Het door verzoekers aangehaalde gegeven dat in het onderhavige geval die herbestemming ingegeven is door de wens om, met de woorden van de toelichtingsnota, “natuurgebied als verbindingscorridor” te creëren verandert daar niets aan en betekent niet dat de provincie de in de voormelde richtinggevende bepaling van het RSV bedoelde taakstelling heeft betreden.

17. Daar de eerste verwerende partij bij het vaststellen van het bestreden deelplan artikel 5.4.2, eerste lid, VCRO heeft toegepast, is het uitgangspunt van verzoekers als zou zij door middel van dit plan een natuurverbindingsgebied afbakenen in de zin van de in het vorige randnummer aangehaalde richtinggevende bepaling van het RSV onjuist.

18. Het op een onjuist uitgangspunt steunende middel wordt verworpen.

## *B. Eerste middel*

### *Standpunt van verzoekers*

19.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 2.2.10, § 5, VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, alsook van het materiële motiveringsbeginsel en het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur evenals machtsoverschrijding.

19.2. Verzoekers stellen dat hun bezwaarschrift niet afdoende werd beantwoord. Volgens verzoekers zijn er geen doorslaggevende juridische, ruimtelijke of maatschappelijke elementen om de bebouwing en bewoning uit te doen onder de noemer van natuurbestemming. Hun percelen maken geen deel uit van het Vlaamse Ecologisch Netwerk of een speciale beschermingszone, kunnen niet aangezien worden als een voor het ecosysteem kwetsbaar gebied en hebben geen geïsoleerde ligging. Vanuit kwantitatief oogpunt zal de herbestemming naar natuurgebied de natuurlijke structuur niet versterken. Met betrekking tot de samenhang van de natuurlijke structuur moet volgens verzoekers ingezet worden op de verbinding van de gebieden ten zuiden van de Ninoofsesteenweg naar de gebieden ten noorden van de Ninoofsesteenweg.

Verzoekers menen dat noch de Procoro, noch de plannende overheid de herbestemming van haar bebouwde percelen *in concreto* hebben onderzocht. Hun bebouwde percelen liggen, anders dan hun onbebouwde percelen, buiten de kwetsbare zone. Een herbestemming van het volledige terrein van verzoekers vindt derhalve geen steun in de ecosysteemkaarten. Verder merken verzoekers nog op dat verblijfsrecreatieve zones in het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: VLAREM) onder de normering geluid op hetzelfde niveau staan als natuurgebied en dat ervoor gekozen werd de vergunde feestzaal die gelegen is in een gebied voor dagrecreatie haar bestemming te laten behouden omdat het een laagdynamisch, toeristisch-

recreatief element is. Anderzijds stelt de Procoro dat het laagdynamisch karakter van de permanente bewoning niet is aangetoond, waardoor volgens verzoekers blijk wordt gegeven van willekeur. Dat er een algemene tanende maatschappelijke behoefte is aan dit soort toeristisch-recreatief verblijf betekent niet dat de huidige bebouwde percelen van verzoekers moeten meegenomen worden in de omschakeling naar natuurgebied.

Tenslotte stippen verzoekers nog aan dat zij gevraagd hadden om hun bezwaarschrift voor te leggen aan het agentschap Natuur en Bos, hetgeen niet gebeurd is.

20.1. In hun memorie van wederantwoord voeren verzoekers aan dat het agentschap Natuur en Bos in de plenaire vergadering vragen gesteld heeft bij de realiseerbaarheid en voorgesteld heeft twee bebouwde percelen uit de bestemming natuurgebied te halen. Verzoekers bezwaar kon dan ook niet afgedaan worden als een zuiver eigengereide mening.

20.2. Verder wijzen verzoekers er in hun memorie van wederantwoord op dat, overeenkomstig het RSV eerst door het Vlaamse Gewest grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en natuurverwevingsgebieden van natuurlijke structuur moeten afgebakend worden, en dat er eerst ook richtlijnen aan de provincie moeten gegeven worden door het Vlaamse Gewest. Dan pas kan de provincie natuurverbindingsgebieden afbakenen voor zover de verbindende functie niet door een ander onderdeel van de natuurlijke structuur kan worden verzekerd.

### *Beoordeling*

21. Met de onder het randnummer 20.2 weergegeven argumentatie herhalen verzoekers hun tweede middel, dat hiervoor (randnrs. 15-18) werd verworpen.

22. In hun bezwaarschrift hebben verzoekers voorgesteld hun bebouwde percelen te herbestemmen tot een “zone voor ecologisch wonen” of uit het ontwerp te sluiten.

23. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling van de aangevoerde bezwaren in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid.

24. Bij de definitieve vaststelling van het bestreden deelplan heeft de plannende overheid er voor gekozen om ook verzoekers bebouwde percelen te herbestemmen tot natuurgebied. Zoals uit de toelichtingsnota blijkt, hebben bij de belangenafweging de kwaliteiten en de potenties van de natuur een groter gewicht gekregen dan het door verzoekers gewenste behoud van bewoning.

25. Verzoekers gaan er aan voorbij dat, zoals in het verslag van de plenaire vergadering van 2 april 2012 wordt gesteld, het agentschap voor Natuur en Bos beslist heeft “[g]elet op de inhoudelijke discussie die tijdens de plenaire vergadering wordt gevoerd, [...] het standpunt van de provincie, om de hele zone voor verblijfsrecreatie om te zetten naar natuurgebied, te volgen”.

26. Ter weerlegging van het bezwaarschrift van verzoekers heeft de Procoro “de eerder geïsoleerde ligging [...] in combinatie met de potenties voor het versterken van de natuurwaarden en het herstellen en versterken van de samenhang binnen de natuurlijke structuur” als “doorslaggevende argumenten” voor de herbestemming tot natuurgebied aangehaald.

De Procoro heeft er verder op gewezen dat “de aangrenzende zones (met uitzondering van het gedeelte bestemd voor dagrecreatie) kwetsbaar tot soms zeer kwetsbaar zijn voor ecotoopverlies”.

Specifiek wat verzoekers bebouwde percelen betreft heeft de Procoro geantwoord dat “[u]it de ruimtelijke analyse blijkt dat het mee

herbestemmen van [dit] deel het versterken van de natuurlijke structuur en samenhang krachtiger maakt”.

27. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoekers bebouwde percelen nagenoeg volledig omringd zijn door gebieden met biologisch (zeer) waardevolle elementen (randnr. 3.2).

28. Verzoekers menen blijkbaar dat wat natuurwaarden betreft ter plaatse enkel aandacht zou moeten worden besteed aan de verbinding van de gebieden ten zuiden van de Ninoofsesteenweg met de gebieden ten noorden van die steenweg.

Het bestreden plan beoogt echter de samenhang binnen de natuurlijke structuur te versterken van de gebieden met biologisch (zeer) waardevolle elementen die zich in alle windstreken rond verzoekers bebouwde percelen bevinden.

In hun middel geven verzoekers er blijk van dat zij over de wijze waarop hun terrein en de omgeving ervan geordend moet worden een andere opvatting hebben dan de plannende overheid, doch uit dit enkele gegeven volgt niet dat die overheid bij het vaststellen van het bestreden deelplan de aangevoerde rechtsregels zou hebben geschonden.

29. In het licht van de voorgaande gegevens blijkt niet dat de plannende overheid met de keuze voor een groene bestemming van verzoekers bebouwde percelen de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan. Uit hetgeen verzoekers aanvoeren blijkt evenmin dat zij in de standpunten van de Procoro geen afdoende antwoord op hun bezwaarschrift kunnen vinden.

30. Het middel wordt verworpen

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. Verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien november 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Johan Lust,       | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc,   | staatsraad,      |
| Jan Clement,      | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Silvan De Clercq, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Silvan De Clercq**

**Johan Lust**